

Üniversite Hakkında

Önlisans

Lisans

Yüksek Lisans

Doktora

Bilgiler

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > PARAZİTOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	PARAZİTOLOJİ	Birinci düzey	2.2.01	Zorunlu	4	7.00	7.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
	Ön koşul dersleri	Öğrenci temel bilimler derslerini almış olmalı.						
Dersin tanımı	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Ders içeriği	Koordinatör	DR. ÖĞR. ÜYESİ GAMZE ÖZKAYA						
Dersin öğrenme çıktıları	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	Prof. Dr. Abdullah İNCİ, Prof. Dr. Önder DÜZLÜ, Doç. Dr. Zuhar ÖNDER, Doç. Dr. Arif ÇİLOĞLU, Dr. Öğr. Üyesi GAMZE ÖZKAYA						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Öğr. Gör. Dr. Sadullah USLU (Pratik derslerin uygulamalarına doktora öğrencileri de katılmaktadır)						
	Dersin verilış şekli	Yüz yüze & Online (Covid-19 pandemisinde YÖK'ün kararına göre karma ya da online olarak verilebilecektir)						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Dersin amacı	Bu derste öğrencilere evcil hayvan ve insanlarda bulunan parazitlerin sınıflandırılması, morfolojik, biyolojik özellikleri, epidemiyolojisi, teşhis ve mücadele yöntemleri hakkında bilgi verilir ve uygulamalarla öğretilir.						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin tanımı	Evcil hayvan ve insanlarda bulunan parazitlerin sınıflandırılması, morfolojik, biyolojik özellikleri, epidemiyolojisi, teşhis ve mücadele yöntemleri hakkında teorik bilgi ve uygulamaya dayalı bir derstir						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin içeriği							
Ders ile ilgili dosyalar	1-	Teorik: Ders dönemi sonunda dersin öğrenciye kazandıracığı bilgi ve beceri kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması Pratik: Uygulama dersi kapsamında Parazitoloji laboratuvarında dikkat edilmesi gereken temel konular ve biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Uygulama laboratuvarında biyolojik tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. Uygulama derslerinde not tutulması logbookların tamamlanması ve ders takibinin öneminin vurgulanması						
Kazanılan Derece	2-	Teorik: Parazitlerin sınıflandırılması, genel özellikleri, parazit-konak ilişki tipleri, parazitlerin zararları Pratik: Parazitlerin morfolojik özelliklerini tanıma						
Derece Seviyesi	3-	Teorik: Arthropodların sınıflandırılması, genel özellikleri, vektörlük önemleri, arthropodların zararlı etkileri Pratik: Arthropodların mikroskopik incelenmesi. Arthropodların genel morfolojik özellikleri						
Kabul ve Kayıt Koşulları	4-	Teorik: Antennata sınıfı, genel özellikleri ve biyolojisi Pratik: Insektlerin mikroskopik incelenmesi						
Önceki Öğrenimin Tanınması	5-	Teorik: Chelicerata sınıfı, genel özellikleri ve biyolojisi Pratik: Akarların mikroskopik tanısı ve teşhis yöntemleri						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	6-	Teorik: Trematodların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Dışkınn trematod yumurtaları yönünden muayenesi (sedimentasyon yöntemi), Dışkı örneklerinde trematod yumurtalarının identifikasyon teknikleri.						
Program Profili	7-	Teorik: Seminer ve ödev sunumları Pratik: Seminer ve ödev sunumları ve kendi kendine öğrenme (SSL)						
Program Yeterlilikleri	8-	Teorik: Cestodların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Hayvan İşletmesi Ziyareti-Dışkı örneklerinin toplanması, saklanması ve muhafaza yöntemlerini yerinde öğrenme, pratik kazanımı						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	9-	Teorik: Cestodların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Cestod yumurtalarının mikroskopik incelenmesi.Cestodların genel morfolojik özellikleri -Cestodların farklı skoleks yapıları.						
Üst Derece Programlarına Geçiş	10-	Teorik: Nematodların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Dışkınn nematod yumurtaları yönünden muayenesi (flotasyon yöntemi, Baermann yöntemi), Nematod yumurtalarının mikroskopik incelenmesi. Nematodların genel morfolojik özellikleri						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	11-	Teorik: Nematodların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Dışkınn nematod yumurtaları yönünden muayenesi (flotasyon yöntemi, Baermann yöntemi), Nematod yumurtalarının mikroskopik incelenmesi. Nematodların genel morfolojik özellikleri						
	12-	Teorik: Protozoonların genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Protozoonların tanı yöntemleri						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	13-	Teorik: Kinetoplasta kökaltına bağlı aileler ve genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Kan preparatlarının hazırlanması ve protozoonların mikroskopik tanısı						
Mezuniyet Koşulları	14-	Teorik: Apicomplexa kökaltına bağlı aileler ve genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Dışkınn toplanması, saklanması ve inceleme yöntemleri						
Eğitim tarzı	15-	Teorik: Apicomplexa kökaltına bağlı aileler ve genel özellikleri, biyolojisi ve epidemiyolojisi Pratik: Apicomplexan parazitlerin kan preparatlarının hazırlanması ve mikroskopik tanısı- Denetimli kendi kendine öğrenme (SSL)						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							

Dersin öğrenme çıktıları

- 1- Parazitlerin organizmaya giriş ve çıkış yollarını öğrenir
- 2- Konak-parazit ilişkilerinin tiplerine göre parazitizm çeşitlerini öğrenir
- 3- Protozoon, helmint ve artropodların gelişme şekillerini, çoğalmalarını ve bulaşma yollarını bilir
- 4- Paraziter zoonozları öğrenir
- 5- Paraziter hastalıklardan korunma yöntemlerini öğrenir
- 6- Evcil hayvanlarda parazitlenen artropodların biyolojik döngüsünü bilir
- 7- Artropodlar tarafından nakledilen hastalıkları, nakil şekli ve korunma yöntemlerini bilir
- 8- Helmint ve protozoonların ergin ve larval dönemlerinin konaklardaki biyolojik dönemlerini bilir.
- 9- Helmint ve protozoonların neden oldukları hastalıklardan ileri gelen ekonomik kayıpları öğrenir
- 10- Helmint ve protozoonların canlı ve ölü hayvanlardaki tanı yöntemlerini öğrenir ve uygular

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4

***Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi**

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgili olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahğa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	5	75
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	13	1	13
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	7	1	7
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	1	1
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	5	75
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	2	1	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			175
AKTS			7.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	70
Kısa sınav	0	0
Ödev	2	30
Yarıyıl içi toplam		100
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	1. Helmintoloji. Güralp. N., Ankara Univ., Basımevi, Ankara, 1981. 2. Veterinarmedizinische Parasitologie. Boch, J., Hanburg, 1983. 3. Veterinary Helminthology. Kassai, T., Oxford, 1999. 4. Veterinar Helminthology. Dunn. A., London, 1978. 5. Georgis' Parasitology for Veterinarians. Bowman, D.D., Missouri, 2003. 6. Manual of Veterinary Parasitological Laboratory Techniques. London, 1980. 8. Veterinary Parasitology. Urquhart, G.M., Armour, J., Duncan, J.L., Dunn, A.M., Jennings, F.W., England, 1987. Veterinary Ectoparasites: Biology, Pathology and Control. Second Edition. Blackwell Science Ltd. 6. Mullen, G., Durden, L. (2002). Medical and Veterinary Entomology. Academic Press. 7. Kettle, D.S. (1990). Medical and Veterinary Entomology. C.A.B. International
Yardımcı Kaynaklar	İnternet

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR

İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

d.9

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > MİKROBİYOLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	MİKROBİYOLOJİ	Birinci düzey	2.2.02	Zorunlu	4	6.00	6.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	YOK						
Ders içeriği	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	DR. ÖĞR. ÜYESİ EMRE KARAKAYA						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	PROF.DR. FUAT AYDIN, PROF. DR. K. SEMİH GÜMÜŞSOY, PROF. DR. SEÇİL ABAY, DR. ÖGR. ÜYESİ EMRE KARAKAYA						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	ARAŞ. GÖR. ÖZGÜR GÜRAN						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin verilmiş şekli	Yüz yüze & Online (Covid-19 pandemisinde YÖK'ün kararına göre karma ya da online olarak verilebilecektir)						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin amacı	Bakterilerin genel özelliklerinin tanımlanması ve bakteriyolojik infeksiyonların etiyolojisi, epidemiyolojisi, patogenezi, laboratuvar teşhisi ve koruma kontrol yöntemlerinin verilmesi.						
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin tanımı	Mikrobiyoloji, gözle görülemeyecek kadar küçük olan tüm canlı organizmaların incelenmesidir.						
Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1-	TEORİK: - Ders dönemi sonunda dersin öğrenciyi kazandıracak bilgi, beceri ve kazanımların vurgulanması. Ders kaynaklarının ve derse ilişkin uygulama ve değerlendirme yöntemlerinin tanıtılması. - Mikrobiyolojinin tarihçesi, mikroorganizmaların sınıflandırılması ve isimlendirilmesi - Bakterilerin makroskopik ve mikroskopik özellikleri / PRATİK: - Mikrobiyoloji laboratuvarı çalışma prensipleri ve biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Söz konusu uygulama alanlarında olası biyolojik-kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. - Mikrobiyoloji laboratuvarının tanıtılması - Mikroskop, Mikroskop Çeşitleri ve Kullanım Alanları, Işık Mikroskopunun bölümleri ve özellikleri.						
Kabul ve Kayıt Koşulları	2-	TEORİK: - Mikroorganizmaların büyüklükleri, Bakterilerin anatomik yapısı - Bakterilerin beslenmesi ve biyokimyası, bakteriyel enzimler - Organizmalar arasındaki karşılıklı ilişkiler / PRATİK: - Besiyerine Ekim Yöntemleri, Bakteri kolonilerinin incelenmesi - Boyalar ve boyama metodları (Basit boyama yöntemleri)						
Önceki Öğrenimin Tanınması	3-	TEORİK: - Bakterilerin üremesi ve üreme üzerine etkili faktörler, Bakterilerde üremenin kontrolü, antibiyotikler ve dezenfektanlar / PRATİK: -Gram Boyama Yöntemi, Ziehl-Neelsen Boyama Yöntemi						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4-	TEORİK: - Bakterilerin genetik özellikleri, Bakterilerde Protein Sentezi - Bakterilerde varyasyonlar ve genetik madde aktarımı / PRATİK: - Giemsa Boyama Yöntemi, Spor Boyama Yöntemi - Besiyeri, Besiyeri Bileşimine Giren Temel Maddeler, Besiyeri Çeşitleri ve Besiyerinin Hazırlanması						
Program Profili	5-	TEORİK: - Bakterilerin ekstrasözomal genetik elementleri - Bakteriyo-fajlar / PRATİK: - Anaerobiyozis - Bazı önemli fizyolojik testler (Hareket Muayenesi)						
Program Yeterlilikleri	6-	TEORİK: - Bakterilerin antijenik özellikleri - Bakterilerin patojenite mekanizmaları / PRATİK: - Bakterilerde üremenin ölçülmesi, Bazı önemli biyokimyasal testler - Bazı önemli biyokimyasal testler						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7-	TEORİK: - Sterilizasyon ve Dezenfeksiyon Yöntemleri - Mantarların morfolojik özellikleri, üreme-gelişme, fizyolojileri ve beslenme. / PRATİK: - Bakterilerin izolasyon ve identifikasyonu - Polimeraz Zincir Reaksiyonu - Antibiyotik duyarlılık testleri, Mantarların Makroskopik ve Mikroskopik Morfolojilerinin İncelenmesi						
Üst Derece Programlarına Geçiş	8-	TEORİK: Seminer ve ödev sunumları / PRATİK: Seminer ve ödev sunumları, kendi kendine öğrenme (SSL)						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9-	TEORİK: - Streptokokal ve Stafilkokokal infeksiyonlar /PRATİK: - Streptokok ve Stafilkokokların Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Biyokimyasal Testler, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.)						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10-	TEORİK: - Corynebacterium, Rhodococcus, Actinomyces, Listeria ve Bacillus İnfeksiyonları - Klostridyal infeksiyonlar / PRATİK: - Corynebacterium, Rhodococcus, Actinomyces, Listeria ve Bacillus'ların Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Giemsa Boyama, Hareket Muayenesi, Biyokimyasal Testler, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.) - Klostridyal infeksiyonların Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Spor Boyama, Hareket Muayenesi, Biyokimyasal Testler, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.)						
Mezuniyet Koşulları	11-	TEORİK: - Mikobakteri infeksiyonları - Enterobacteriaceae, Pseudomonas ve Burkholderia infeksiyonları / PRATİK: - Mikobakterilerin Laboratuvar Tanısı (Ziehl-Neelsen Boyama Yöntemi ve Boyanan Preparatların İncelenmesi) - Enterobacteriaceae, Pseudomonas ve Burkholderia infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Boyamalar, Fizyolojik-Biyokimyasal-Serolojik Testler ve Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.)						
Eğitim tarzı	12-	TEORİK: - Brucella infeksiyonları - Pasteurella, Mannheimia, Haemophilus ve Actinobacillus infeksiyonları / PRATİK: - Brucella infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Biyokimyasal-Fizyolojik Testler, Serolojik Testler (Aglütinasyon Testleri, ELISA) ve Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.) - Pasteurella, Mannheimia, Haemophilus ve Actinobacillus infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Gram Boyama, Kapsül Boyama, Fizyolojik-Biyokimyasal-Serolojik Testler, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.)						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13-	TEORİK: - Taylorella, Bordetella, Neisseria, Francisella ve Legionella infeksiyonları - Moraxella, Acinetobacter, Vibrio, Aeromonas, Campylobacter ve Helicobacter infeksiyonları / PRATİK: - Taylorella, Bordetella, Neisseria, Francisella ve Legionella infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı - Moraxella, Acinetobacter, Vibrio, Aeromonas, Campylobacter ve Helicobacter infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Boyamalar, Biyokimyasal Testler, Hareket Muayenesi vb.)						
	14-	TEORİK: - Spirochaetes, Bacterioides ve Fusobacterium infeksiyonları - Mycoplasma, Ureoplasma, Acheloplasma ve Erysipelotrix infeksiyonları / PRATİK: - Spirochaetes, Bacterioides ve Fusobacterium infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı (Boyamalar, Makroskopik-Mikroskopik Morfolojilerin İncelenmesi vb.); Klinik mikrobiyoloji ile ilgili olarak sindirim ve solunum sistemlerine ait klinik materyallerin bakteriyolojik analizi (bakteriyoskopi, boyama yöntemleri ve fenotipik testler/moleküler analizler ile bakteriyel izolasyon/identifikasyon)						
	15-	TEORİK: - Coxiella, Chlamydia ve Rickettsial infeksiyonları - Fungal infeksiyonlar ve mikotoksinler / PRATİK: - Coxiella, Chlamydia ve Rickettsial infeksiyonlarının Laboratuvar Tanısı; Klinik mikrobiyoloji ile ilgili olarak ürogenital ve deri sistemlerine ait klinik materyallerin bakteriyolojik analizi (bakteriyoskopi, boyama yöntemleri ve fenotipik testler/moleküler analizler ile bakteriyel izolasyon/identifikasyon) - Fungal ajanların makroskopik-mikroskopik morfolojilerinin incelenmesi, boyamalar vb.; Klinik						

ASLI GIBİDİR

SINAV KURAKUS
Mikrobiyoloji Sekreteri

84

	mikrobiyoloji ile ilgili olarak deri ve dolaşım sistemlerine ait klinik materyallerin bakteriyolojik analizi (bakteriyoskopi, boyama yöntemleri ve fenotipik testler/moleküler analizler ile bakteriyel izolasyon/identifikasyon)
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Laboratuvar yapısını, işleyişini ve ışık mikroskop kullanımını öğrenir.
2-	Mikroorganizmaların büyüklüğünü anatomik yapısını ve boyama yöntemlerini kavrar.
3-	Bakterilerde genetik madde aktarımını ve varyasyon kavramını öğrenir.
4-	Antibiyotiklerin ve dezenfektanların etki mekanizmalarını kavrar.
5-	Bakterilerin antijenik yapısını ve önemli biyokimyasal testleri öğrenir.
6-	
7-	
8-	
9-	
10-	

Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akıcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmiş ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.6

32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Örenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahğa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim merodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	15	1	15
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	1	1
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	1	2	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			150
AKTS			6.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	Temel Mikrobiyoloji: Arda, M. 2001. Medisan Yayınları, Ankara.
Yardımcı Kaynaklar	World of Microbiology and Immunology: Narins B., Lerner K.L., Lerner B.W. 2003. The Gale Group Inc, a division of Thomson Learning. Practical Handbook of Microbiology: Goldman E., Gren L.H. 2009. CRC Press. Laboratory Exercise in Microbiology: Harley-Presscott., 2002 The McGraw-Hill Companies. Bacterial Physiology and Metabolism: Kim B.H., Gadd G.M. 2008. Cambridge University Press. UK. Pathogenesis of Bacterial Infections in Animal. Gyles C.L., Prescott J.F., Songer J.G., Thoen C.U. Third edition. 2004 Blackwell Publishing

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GIBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > VIROLOJİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	VIROLOJİ	Birinci düzey	2.2.03	Zorunlu	4	4.00	4.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı Ön koşul dersleri: YOK Eğitimin dili: Türkçe Koordinatör: DOÇ. DR. AYŞE GENÇAY GÖKSU Dersi veren öğretim eleman(lar)ı: DOÇ. DR. AYŞE GENÇAY GÖKSU, Dr. Öğr. Üyesi İbrahim SÖZDUTMAZ Yardımcı öğretim eleman(lar)ı: Araş. Gör. Dr. Büşra KAPLAN Dersin verilmiş şekli: Yüzyüze Dersin amacı: Viral hastalıklara sebep olan virusların genel yapısı, mekanizması, yaşam sıklısları, etiyolojisi, epidemiyolojisi ve patogenezinin öğretilmesi, Veteriner hekimlikte önem taşıyan viral enfeksiyonlar hakkında bilgi vermek Dersin tanımı: Genel viroloji ve virusların özellikleri. Hayvanlarda önemli enfeksiyon etkeni olan DNA ve RNA virusları, oluşturdıkları hastalıklar, hastalıkların etyolojileri, bulaşma yolları, semptomları, patogeneze, teşhis, tedavi, korunma ve eradikasyon ilkeleri.							
Dersin tanımı	Dersin içeriği 1- TEORİK: -Virusların Kökeni ve Viroloji Biliminin Gelişimi, Virusların Yapısı ve Genel Özellikleri. - Viroloji tarihçesi PRATİK: - Viroloji laboratuvarı çalışma prensipleri ve biyogüvenlik kurallarının belirtilmesi. Uygulama alanlarında olası biyolojik-kimyasal tehlikeler ve önlemler konusunda bilgi aktarımı. - Viroloji laboratuvarının tanıtılması 2- TEORİK:Virusların genel özellikleri, Virusların Sınıflandırılması, Virüslerde çoğalma, PRATİK: Viral enfeksiyonlarda teşhis amaçlı örneklem ve laboratuvara materyal gönderme 3- TEORİK: Virüslerde genetik Değişim, Virüslerin Üretilmesi, Virüs Konak hücre ilişkileri PRATİK: İnokulum hazırlanması 4- TEORİK: Virüs Konak hücre ilişkileri PRATİK: Doku ve hücre kültürleri, primer hücre kültürü hazırlama teknikleri 5- TEORİK: Viral enfeksiyonların epidemiyolojisi PRATİK: Doku ve hücre kültürleri, primer hücre kültürü hazırlama teknikleri 6- TEORİK: Viral Enfeksiyonların patogenezi PRATİK: Subkültür hazırlama ve hücrelerin uzun süreli muhafazası 7- TEORİK: Antiviral İmmünite PRATİK: Virüslerin hücre kültüründe üretilmesi, inokulasyon yöntemleri ve virüs üremesinin tesbiti 8- TEORİK: Parvoviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Adenoviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK: Deney hayvanları, kan alma ve inokulasyon yöntemleri 9- Sınav haftası 10- TEORİK: Herpesviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Poxviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar Picornaviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Togaviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK: Embriyo tavuk yumurtası inokulasyon yöntemleri 11- TEORİK: Flaviviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Coronaviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK:Virüslerin titrasyonu 12- TEORİK: Paramyxoviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK: Nötralizasyon testi ve virolojide kullanımı 13- TEORİK: Orthomyxoviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Orthobunyaviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK: Hemaglutinasyon ve hemaglutinasyon inhibisyon testi ve virolojide kullanımı 14- TEORİK: Reoviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar PRATİK: ELISA tekniği ve virolojide kullanımı 15- TEORİK: Retroviridae ailesi ve oluşturduğu enfeksiyonlar, Prion hastalıkları PRATİK: Moleküler teknikler ve virolojide kullanımı 16- 17- 18- 19- 20-							
Ders içeriği	Dersin öğrenme çıktıları 1- Virüslerin yapısı genel özellikleri sınıflandırması ve çoğalmalarına ilişkin temel bilgileri edinir. 2- Virüslerin patogenezi, virüslerin in vivo ve in vitro yöntemlerle üretilmesi hakkında temel bilgileri edinir. - 3- Türkiye'de görülen viral ve görülmesi olası viral enfeksiyonların etiyolojisi, bulaşması, belirtileri ve teşhisi hakkında bilgiler edinir. 4- Viral hastalıklara karşı koruma ve kontrol stratejileri hakkında bilgiler edinir. 5- 6- 7- 8- 9- 10-							
Dersin öğrenme çıktıları	*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi 1- Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.							

ASLI GIBİDİR

İsmail KARAKUŞ

Deniz Sekreteri

2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısı ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refahı, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili bildirimleri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilişkisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıya ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	2	30
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	2	20
Ödevler	2	2	4
Sunum / Seminer hazırlama	10	1	10
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	2	2	4
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	2	30
Arazi çalışması	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	2	2	4
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			104
AKTS			4.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler		
Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	2	10
Yarıyıl içi toplam		50
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	1. Genel Viroloji: Kadir Yeşilbag, 2. Genel Viroloji: Yusuf Bolat, M Ziya DOYMAZ, Turhan TURAN 3. Özel Viroloji: Yusuf Bolat, M Ziya DOYMAZ, Turhan TURAN
Yardımcı Kaynaklar	Veterinary Virology: Murphy EP, Gibbs EPJ, Horzinek MC, Studdert MJ Fenner's Veterinary Virology: MacLachlan NJ, Dubovi EJ

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

İ.Ç.

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > HAYVAN BESLEME VE BESLENME HASTALIKLARI

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabilirim?	HAYVAN BESLEME VE BESLENME HASTALIKLARI	Birinci düzey	2.2.04	Zorunlu	4	6.00	6.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabilirim?	Dersin tanımı							
Dersin tanımı	Ön koşul dersleri	Öğrenci temel bilimler derslerini almış olmalıdır.						
Ders içeriği	Eğitimin dili	TÜRKÇE						
Dersin öğrenme çıktıları	Koordinatör	PROF. DR. EROL BAYTOK						
Program yeterliliklerine katkı seviyesi	Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	PROF. DR. EROL BAYTOK, PROF. DR. BERRİN KOCAOĞLU GÜÇLÜ, PROF. DR. OSMAN KÜÇÜK, PROF. DR. KANBER KARA						
Öğrenim faaliyetleri ve AKTS işyükü	Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	ARŞ. GÖR. SENA YILMAZ ÖZTAŞ						
Değerlendirme yöntemleri ve kriterler	Dersin verilmiş şekli	YÜZYÜZE						
Önerilen veya zorunlu kaynaklar	Dersin amacı	Yemler, yem hijyeni ve yemleri işleme teknolojileri, hayvan beslemede kullanılan yem maddeleri, ruminant, kanatlı, at, laboratuvar hayvanları ve kedi-köpeklerin besin madde ihtiyaçları, metabolizmaları, beslenme şekilleri ve beslenmeye bağlı oluşabilecek hastalıklar hakkında veteriner fakültesi lisans öğrencilerine eğitim vermektir.						
Ders ile ilgili dosyalar	Dersin tanımı	Yemler, yem hijyeni ve yem teknolojileri konusunda veteriner fakültesi lisans öğrencilerine mesleki yeterlilik düzeyinde eğitim vermek, hayvan besleme ve beslenme hastalıklarının veteriner hekimlikte önemini vurgulamak dersin tanımını kapsamaktadır.						
Kazanılan Derece	Dersin içeriği							
Derece Seviyesi	1-	TEORİK: Yemlerin tanımı ve sınıflandırılması, yemlerin değerliliğini etkileyen faktörler, kaba yemler, yeşil yemler ve genel özellikleri, konsere yemler ve genel özellikleri, kök ve yumru yemler, dolgu maddesince zengin yemler ve genel özellikleri PRATİK: Yem inspeksiyonu						
Kabul ve Kayıt Koşulları	2-	TEORİK: Konsantre yemler, tane yemler ve genel özellikleri, endüstri yan ürünleri ve genel özellikleri, yemlik yağlar PRATİK: Kuru madde, inorganik ve organik madde analizi						
Önceki Öğrenimin Tanınması	3-	TEORİK: Hayvansal kökenli yemler ve genel özellikleri, mineral kökenli yemler ve genel özellikleri, alternatif yem maddeleri, yem hijyeni PRATİK: Ham protein analizi						
Yeterlilik Koşulları ve Kuralları	4-	TEORİK: Yem katkı maddeleri ve genel özellikleri, yem teknolojisi PRATİK: Ham yağ analizi						
Program Profili	5-	TEORİK: Besin maddeleri ve metabolizması (su, karbonhidrat, yağ, protein, vitamin, mineral), PRATİK: Ham selüloz ve NDF analizi						
Program Yeterlilikleri	6-	TEORİK: Besin maddeleri ve metabolizması (su, karbonhidrat, yağ, protein, vitamin, mineral), PRATİK: ADF ve ADL analizi						
Örnekleriyle Mezunların Mesleki Profilleri	7-	TEORİK: Besin maddeleri ve metabolizması (su, karbonhidrat, yağ, protein, vitamin, mineral), PRATİK: Yem Fabrikası gezisi						
Üst Derece Programlarına Geçiş	8-	ARA SINAV						
Müfredat Dersleri ve AKTS Kredileri	9-	TEORİK: Ruminantların beslenmesi (buzağı, düve, süt sığırlarının beslenmesi) PRATİK: Düve ve süt sığırları rasyonu hazırlanması						
Sınav Yönetmeliği, Ölçme ve Değerlendirme	10-	TEORİK: Besi sığırlarının beslenmesi, koyu ve keçi besleme PRATİK: Besi sığırları rasyonu hazırlama						
Mezuniyet Koşulları	11-	TEORİK: Kanatlı hayvanların beslenmesi ve beslenme hastalıkları, Ruminantlarda beslenme hastalıkları PRATİK: Kanatlı karma yemi hazırlama						
Eğitim tarzı	12-	TEORİK: Köpek besleme ve beslenme hastalıkları PRATİK: Köpek maması hazırlama						
Bölüm veya Anabilim Dalı Başkanı	13-	TEORİK: Kedi besleme ve beslenme hastalıkları PRATİK: Kedi maması hazırlama						
	14-	TEORİK: At besleme ve beslenme hastalıkları PRATİK: At rasyonu hazırlama						
	15-	TEORİK: Su ürünleri, domuz ve laboratuvar hayvanı besleme ve beslenme hastalıkları PRATİK: Çiftlik gezisi						
	16-							
	17-							
	18-							
	19-							
	20-							
	Dersin öğrenme çıktıları							
	1-	Yem hammaddelerini, enerji-besin madde içeriklerini bilir. Hayvan türlerine göre yemlerin sindirilmeleri ile verilme miktarı ve formu hakkında bilgi sahibi olur.						
	2-	Yemlerin hayvanların verim ve performansına etkisini bilir. Hayvan sağlığını olumsuz etkileyebilecek olan yem hijyeninin önemi ve dikkat edilecek hususlar hakkında bilgiye sahiptir.						
	3-	Yemlerin, tüketim, sindirim ve depolanması ile toksik bitkilerdeki antinutrisyonel faktörlerinin bertaraf edilmesi için uygulanacak teknolojik işlemleri kavrar.						
	4-	Yemlerin kalitesi ve besin madde içeriğini belirlemede kullanılan fiziksel ve kimyasal analiz yöntemlerini bilir. Çiftlikte yem hijyeninde ve depolanmasında dikkat edilecek hususları bilir.						
	5-	Besin maddeleri ve metabolizmaları hakkında bilgi edinir.						
	6-	Ruminantların beslenmesi (buzağı, düve, süt-besi sığırları, koyun-keçi) ve beslenme hastalıkları hakkında bilgi edinir.						
	7-	Kanatlı beslenmesi ve beslenme hastalıkları hakkında bilgi edinir.						
	8-	At beslenmesi ve beslenme hastalıkları hakkında bilgi edinir.						
	9-	Domuz ve laboratuvar hayvanlarının beslenmeleri hakkında bilgi edinir.						
	10-	Evcil hayvanlar için rasyon/diyet hazırlama konularında rasyon programları öğrenir ve uygular.						

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

ba

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi		
1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağları anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları alındaki hayvanın yatarına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenlik uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekânın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokolleri doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Otenazinin ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆
39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastalığa ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

26

Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretme metodları ve AKTS iş yükü

	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	15	4	60
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	1	1	1
Ara sınavlar	1	1	1
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	4	60
Arazi çalışması	10	1	10
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	1	2	2
Yarıyıl sonu sınavı	1	1	1
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			150
AKTS			6.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler

Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	1	40
Kısa sınav	0	0
Ödev	0	0
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		0
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		60

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri

Ders kitabı	
Yardımcı Kaynaklar	Yemler, Yem Hijyeni ve Teknolojisi-Prof.Dr. Ahmet Ergün(9 YAZARLI) / Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları- Prof. Dr. Kanber KARA / Hayvan Besleme ve Beslenme Hastalıkları-Prof.Dr. Ahmet Ergün (9 YAZARLI) / Pratik Kedi ve Köpek Besleme - Beslenme Hastalıkları-Prof. Dr. Osman KÜÇÜK / Pratik Koyun ve Keçi Besleme - Beslenme Hastalıkları-Prof. Dr. Osman KÜÇÜK / Pratik Buzağı, Düve, Sür Sığır ve Besi Sığır Beslenmesi-Prof. Dr. Osman KÜÇÜK / Yarış Atı Besleme ve Beslenme Hastalıkları-Prof. Dr. Osman KÜÇÜK

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

29

Üniversite Hakkında	Önlisans	Lisans	Yüksek Lisans	Doktora	Bilgiler
---------------------	----------	--------	---------------	---------	----------

Lisans > Veteriner Fakültesi > Veteriner > KLİNİK BECERİ LABORATUVARI DERSİ

Bilgi Paketi Nedir?	Dersin adı	Dersin seviyesi	Dersin kodu	Dersin tipi	Dersin dönemi	Yerel kredi	AKTS kredisi	Ders bilgileri
Nasıl Giriş Yapabiliriz?	KLİNİK BECERİ LABORATUVARI DERSİ	Birinci düzey	2.2.05	Zorunlu	4	2.00	2.00	Yazdır
Düzenlemeleri Nasıl Yapabiliriz?								

Dersin tanımı

Ön koşul dersleri	Yok
Eğitimin dili	Türkçe
Koordinatör	DR. ÖGR. ÜYESİ GENCAY EKİNCİ
Dersi veren öğretim eleman(lar)ı	Prof. Dr. KUTLAY GÜRBULAK, Dr. Öğr. Üyesi GENCAY EKİNCİ, Dr. Öğr. Üyesi ALİ ERDEM ÖZTÜRK, Dr. Öğr. Üyesi GONCA KAMACI ÖZÖCAK, Araş. Gör. Dr. UMUT ALPMAN
Yardımcı öğretim eleman(lar)ı	Araş. Gör. Gökçen PERK, Araş. Gör. HAZAL AYSIN ASLAN, CELİL BENDEŞ (Doktora Öğrencisi)
Dersin veriliş şekli	Uygulama, Hafta içi mesai saatleri içerisinde (Pazartesi - Cuma 9:00 - 17:00) Klinik Beceri Laboratuvarı denetimsiz olarak kullanılabilir.
Dersin amacı	Bu derste, öğrencilerin klinik uygulamalara başlamadan önce, temel klinik prosedürlere ve klinikte kullanılan alet ve ekipmanlara aşina olmalarını sağlamak amaçlanmaktadır. Öğrencilerin bu uygulamaları kendi başlarına öğrenmeleri ve pratik yaparak pekiştirmeleri hedeflenmektedir.
Dersin tanımı	2.2.05 Klinik Beceri Laboratuvarı (KBL) Dersi; İç Hastalıkları A.D., Cerrahi A.D., Doğum ve Jinekoloji A.D., Dölerme ve Suni Tohumlama A.D ve Laboratuvar Hayvanları Bilimi Anabilim Dalı tarafından multidisipliner olarak verilen pratik bir derstir.

Dersin içeriği

1-	Doğum ve Jinekoloji A.D (İstasyon 1. Laboratuvar Alanı Kuralları, İstasyon 2. Klinik Beceri Laboratuvarı (KBL) Rektal muayene simülasyonu, İstasyon 3. Güç doğum simülasyonu. Supervised selflearning
2-	Doğum ve Jinekoloji İstasyon 4., Meme muayene simülasyonu İstasyon 5. Vajinal sitoloji Laboratuvarı. İstasyon 6. Jinekoloji dikişleri, Supervised selflearning
3-	Dölerme ve Suni Tohumlama A.D.(İstasyon 1. Suni tohumlama yapmak üzere gerekli ekipmanların hazırlanması. İstasyon 2. Sıvı azot tankının bileşenleri, tanıtımı, bakımı ve kullanımı. İstasyon 3. Payet çeşitleri, payet üstü bilgilerin yorumlanması ve çözülmesi), Supervised selflearning
4-	Dölerme ve Suni Tohumlama A.D.(İstasyon 4. Suni tohumlama katater çeşitlerinin tanıtılması. İstasyon 5. Katater hazırlanması ve kullanımı. İstasyon 6. Fantom üzerinde rektal muayene uygulamaları ve katater yerleştirilmesi), Supervised selflearning
5-	İç Hastalıkları A.D. (İstasyon 1. İntravenöz Kateter Yerleştirme, İstasyon 2. İdrar Dip-stick Analizi, İstasyon 3. İlaç Dozlarının Hesaplanması ve Hazırlanması, İstasyon 4. İntramusküler (IM) Enjeksiyon [Sığır]), Supervised selflearning
6-	İç Hastalıkları A.D. (İstasyon 5. Kan Frotisi Hazırlama (Blood Smear), İstasyon 6. Tape Strip (Yapışkan bant), İstasyon 7. Yular Takma (Placing a Headcollar), İstasyon 8. Deri Kazınması (Skin Scrape), İstasyon 9. Packed Cell Volume (PCV)), Supervised selflearning
7-	İç Hastalıkları A.D. (İstasyon 10. İdrar Sediment Hazırlama, İstasyon 11. İdrar tahlili: Özgül Ağırlık (Specific Gravity [SG]), İstasyon 12. Mikroskop Kullanımı, İstasyon 13.Eğitim Tasma Kayışı Kullanılması), Supervised selflearning
8-	İç Hastalıkları A.D.(İstasyon 14. Toplam Katı Maddenin (Total Protein) Refraktometre ile Ölçülmesi, İstasyon 15. Kan Örneği Almak İçin Bir Kedinin Tutulması, İstasyon 16. Deri altı Enjeksiyon Uygulaması, İstasyon 17. Cam Şişe Nasıl Açılır?), İç Hastalıkları A.D. (İstasyon 18. Bir Sığırın Yatırılması İstasyon, 19. İğnelerin Güvenli Kullanımı, İstasyon 20. Bir Sığra Yular takmak, İstasyon 21. Kedilere Oral Yolla İlaç Verme), İstasyon 22. Diff-Quik Boyama, İstasyon 23. Endotracheal entübasyon, İstasyon 24. Sığır ve Koyun Enjeksiyon Yerleri, İstasyon 25. At Enjeksiyon Yerleri, İstasyon 26. IV Sıvı Tedavisi Hesaplamaları ve Serum Seti Hazırlama, İstasyon 27. Bir Köpeği Kaldırılması ve Tutulması, İstasyon 28. Kan Basıncının Ölçülmesi, İstasyon 29. Bir Köpeğin Kafesten Çıkarılması ve Tekrar Kafese Yerleştirilmesi, İstasyon 30. Üç Yollu Katater Kullanımı, İstasyon 31. Sığır Kuyruktan Kan Örneği Alma, Supervised selflearning
9-	ARA SINAV
10-	Cerrahi A.D (Anestezi Makinesi Anatomisi, Bir Anestezi Makinesinin Kontrol Edilmesi, Oksijen Tüpünün Yerleştirilmesi, Endotrakeal Entübasyon, Anestezik ilaçların Hesaplanması ve Hazırlanması, Anestezi İndüksiyonu), Supervised selflearning
11-	Cerrahi A.D (Steril Pansuman Uygulaması, Ayak Bandajı, Baş Bandajı, Kateter Bandajı, Köpek Diş Yapısı, Sütür Malzemesi Seçimi, Neşter Bıçağının Takılması ve Çıkarılması, Sütür Malzemelerini Kasetlerden ve Paketlerden Çıkarın, Basit ayrı dikiş. basit sürekli dikiş. Knots and Throws, Finger Trap), Supervised selflearning
12-	Cerrahi A.D (Placing a Headcollar, Rugging up a Horse, Equine Stable and Exercise Bandage, Picking out a Horse's Hoof, Kuyruk Kesme-Kuzu, Kuzu Kastrasyon), Supervised selflearning
13-	Cerrahi A.D (Otoskopik (kulak) Muayene, Oftalmik Muayene, Nazal Oksijen Tüpü, Özofagus Besleme Tüpü, Deri Altı Kitle Eksizyonu, Kedi Kısırlaştırma (modelli), Diş Taşı Temizleme, Üriner Kateterizasyon, Sistosentez), Supervised selflearning
14-	Laboratuvar Hayvanları Bilimi Anabilim Dalı (Handling a Rat, Handling a Gerbil, Handling a Mouse, Handling a Hamster, Rabbit Handling). Supervised selflearning
15-	Laboratuvar Hayvanları Bilimi Anabilim Dalı (Guinea Pig Handling, Ferret Handling, Reptile Handling, Rabbit Basket Handling)
16-	
17-	
18-	
19-	
20-	

Dersin öğrenme çıktıları

1-	Temel laboratuvar tekniklerini öğrenir.
2-	Hayvanlara yaklaşmayı, tutma ve bağlamayı öğrenir.
3-	Kliniklerde yapması beklenen becerilerle daha erken dönemde tanışır.

ASLI GIBİDİR
KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

24

4-	Klinik hizmetlere yönelik daha fazla uygulama yapar.
5-	Daha az canlı hayvan denek kullanılarak (3R kuralı gereği) klinik tecrübe artar
6-	Uygulama bilgisi ve tecrübesi artarak öz güven oluşur
7-	Öğrenci hasta sahibinin karşısında daha tecrübeli görünür ve dolayısıyla güvenirliliği ve kurumun prestiji artar.
8-	Her öğrencinin her klinik uygulamayı eşit sayıda yapması sağlanarak uygulama eğitiminde standardizasyon yakalanır.
9-	Muayene, teşhis, tedavi hizmetlerini birebir simule ederek eğitim ve tecrübe seviyesini artırarak gerçek veteriner kliniklerinde daha az komplikasyon oluşmasını sağlar.
10-	Klinik ve laboratuvar ortamında uyulması gereken çalışma prensipleri ve biyogüvenlik kuralları ile olası biyolojik ve kimyasal tehlikeleri ve alınması gereken önlemleri bilir ve uygular.

*Dersin program yeterliliklerine katkı seviyesi

1-	Mesleki, hayvan refahı, müşteri, halk sağlığı, toplum ve çevre ile ilgili hususlar da dâhil olmak üzere veteriner hekimlerin içinde çalışması gereken etik ve yasal çerçeveyi anladığını gösterecek şekilde hareket etmek.	☆☆☆☆☆
2-	Bilimsel araştırma yöntemlerini, temel ve uygulamalı araştırmaların bilime katkısını ve 3R ilkesinin (Replacement, Reduction, Refinement) uygulanmasını anlamak.	☆☆☆☆☆
3-	Veteriner hekimliği uygulamaları ile ilgili organizasyon, yönetim ve mevzuat hakkında temel bilgi sahibi olduğunu göstermek.	☆☆☆☆☆
4-	Veteriner hekimin faaliyet gösterdiği ekonomik ve duygusal bağlamı anlamak.	☆☆☆☆☆
5-	Veteriner hekimin çalıştığı yerde kendisinin, hastaların, müşterilerin, meslektaşlarının ve çevrenin sağlık ve biyogüvenliğini korumak, izlemek ve geliştirilmesine katkıda bulunmak	☆☆☆☆☆
6-	Kalite güvence ilkeleri hakkında bilgi sahibi olduğunu göstermek; mesleki uygulamalarında risk yönetimi ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
7-	İlgili kitleye uygun bir dil kullanarak, gizlilik ve mahremiyete tam saygı göstererek müşteriler, halk, profesyonel meslektaşlar ve sorumlu makamlarla etkili bir şekilde iletişim kurabilmek.	☆☆☆☆☆
8-	İletişim, liderlik, yönetim, ekip çalışması, karşılıklı saygı ve diğer sosyal beceriler dahil olmak üzere kişiler arası etkili etkileşim ilkelerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
9-	Doğru klinik ve müşteri kayıtlarını, gerektiğinde vaka raporlarını ilgilileri için tatmin edici bir biçimde hazırlamak.	☆☆☆☆☆
10-	Hizmetlerin sunumunda multidisipliner bir ekibin üyesi olarak etkin bir şekilde çalışmak ve tüm ekip üyelerinin katkısını kabul etmek.	☆☆☆☆☆
11-	Literatürü ve sunumları eleştirel bir gözle inceleyebilmek ve değerlendirebilmek.	☆☆☆☆☆
12-	Veteriner iyi klinik uygulamaları ile araştırma temelli ve kanıta dayalı veteriner hekimliği sağlamak için "Tek Sağlık" ilkelerini anlamak ve uygulamak.	☆☆☆☆☆
13-	Kanıtları eleştirel ve akılcı bir şekilde analiz etme, yetersiz olunan konularla başa çıkma, beklenmedik durumlarla başa çıkma, bilgi ve becerileri çeşitli senaryolara ve bağlamlara uyarlama becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
14-	Hayvanların, insanların ve çevrenin sağlık, güvenlik ve refahının yanı sıra Birleşmiş Milletler Sürdürülebilir Kalkınma Hedeflerini teşvik etmek amacıyla veteriner hekimliği mesleğinin ve Tek Sağlık kavramının ilerlemesine katkıda bulunmak.	☆☆☆☆☆
15-	Kişisel ve mesleki sınırlarını tanımak ve gerektiğinde profesyonel tavsiye, yardım ve destek alacağını bilme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
16-	Yaşam boyu öğrenmeye ve mesleki gelişime bağlılık göstermek. Bu, mesleki deneyimin kaydedilmesini, paylaşılmasını, performans ve yetkinliği geliştirmek için önlemler alınmasını içerir.	☆☆☆☆☆
17-	Mesleki performansı iyileştirmek için düzenli olarak öz denetim ve akran grubu incelemesi gibi süreçlere katılmak.	☆☆☆☆☆
18-	Hayvan ya da hayvan gruplarında bulunan hayvanların geçmişi ile ilgili ilgili doğru elde edebilmek.	☆☆☆☆☆
19-	Hasta hayvanları güvenli bir şekilde ve hayvana saygı göstererek tutmak ve zapt etmek, bu tekniklerin uygulanması için yardımcı personellere talimat vermek.	☆☆☆☆☆
20-	Eksiksiz bir klinik muayene gerçekleştirmek ve klinik karar verme becerisini göstermek.	☆☆☆☆☆
21-	Uygun tedavi planları geliştirmek, mevcut kaynaklar ile uygun halk sağlığı ve çevresel hususları göz önünde bulundurarak bakımları altındaki hayvanın yararına olacak şekilde tedavi uygulamak.	☆☆☆☆☆
22-	Acil bir durumda müdahale etmek ve yaygın hayvan türlerinde ilk yardım uygulamak. Durumsal aciliyete öncelik vermek ve kaynakları buna göre tahsis etmek.	☆☆☆☆☆
23-	Bir hayvanın ya da hayvan grubunun fiziksel, refah ve beslenme durumunu değerlendirmek ve müşteriye hayvancılık, besleme, üreme, üretim, refah, bireysel sağlık, sürü sağlığı ve halk sağlığı ilkeleri hakkında tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
24-	Örnekleri toplamak, muhafaza etmek ve nakletmek, uygun teşhis testlerini seçmek, test sonuçlarını yorumlamak ve sınırlamalarını anlamak.	☆☆☆☆☆
25-	Meslektaşlarla açık bir şekilde iletişim kurmak, sevk ve teşhis hizmetlerinde iş birliği yapmak.	☆☆☆☆☆
26-	Temel tanı ekipmanlarını kullanmak, hastalara iyi sağlık ve güvenli uygulamaları kapsamında ve de mevcut yönetmeliklere uygun şekilde etkili bir muayene gerçekleştirmek.	☆☆☆☆☆
27-	Dijital araçların ve yapay zekanın veteriner hekimliğe katkısını bilmek ve kullanmak.	☆☆☆☆☆
28-	İhbarı mecburi, rapor edilebilir ve zoonotik hastalıkların yanı sıra hayvanlara yönelik kötü muamele durumlarla ilgili belirtileri tanımak ve ilgili makamlara bildirmek de dahil olmak üzere uygun önlemleri almak.	☆☆☆☆☆
29-	Hayvan bakımı ve refahı, hayvan hareketleri, bildirilmesi zorunlu ve rapor edilebilir hastalıklar, antimikrobiyallerin bilinçli kullanımı da dahil olmak üzere ilaçların kullanımı ile ilgili bilgi ve mevzuata ilişkin uygun kaynaklara erişmek.	☆☆☆☆☆
30-	İlaçları mevzuata ve en son kılavuzlara uygun olarak doğru ve sorumlu bir şekilde reçete etmek ve dağıtmak.	☆☆☆☆☆
31-	Şüpheli advers ilaç reaksiyonlarını uygun kanallar aracılığıyla ilgili resmi kurumlara bildirmek.	☆☆☆☆☆
32-	Biyogüvenlik için protokoller hazırlamak, çalıştığı yerin biyogüvenliğini değerlendirmek ve protokollerini doğru şekilde uygulamak.	☆☆☆☆☆
33-	Aseptik prosedürleri uygun şekilde gerçekleştirmek	☆☆☆☆☆
34-	Sedasyon, genel ve bölgesel anesteziyi güvenli bir şekilde uygulamak; kimyasal hareketsizleştirme yöntemlerini uygulamak.	☆☆☆☆☆
35-	Ağrıyı önlemek, değerlendirmek ve yönetmek.	☆☆☆☆☆
36-	Ötenazının ne zaman uygun olduğunu bilmek, bunu hayvana ve sahiplerine saygı göstererek, uygun bir yöntem kullanarak, orada bulunanların güvenliğini de göz önünde bulundurarak gerçekleştirmek; karkasın etik ve yasal olarak imha edilmesi konusunda tavsiyelerde bulunmak.	☆☆☆☆☆
37-	Örnek alma, sevk etme ve raporlama dahil olmak üzere tüm yaygın hayvan türlerinde nekropsi yapmak.	☆☆☆☆☆
38-	Refah unsurlarına dikkat etmek, sistematik kaba post-mortem muayene ve gözlemleri kaydetmek, dokuları örnekleme, saklama ve taşıma dahil olmak üzere gıda üreten hayvanların anti-mortem muayenesini yapmak.	☆☆☆☆☆

8.6

39-	İlgili gıda teknolojisi de dahil olmak üzere, hayvansal kaynaklı ürünlerin kalite ve güvenliğini etkileyen koşulları doğru bir şekilde belirlemek için gıda ve yem denetimi yapmak.	☆☆☆☆☆
40-	İnsan sağlığının korunması, muhafazası ve iyileştirilmesine katkıda bulunma kapsamında hayvanlar, hayvansal ürünler ve yan ürünlerle doğrudan ya da dolaylı ilgisi olan koşulları belirleyerek halk sağlığını korumak.	☆☆☆☆☆
41-	Kabul edilmiş hayvan sağlığı, hayvan refahı, halk sağlığı ve çevre sağlığı standartları doğrultusunda, hastahıça ve türe uygun önleyici ve eradikasyon programları hakkında tavsiyelerde bulunmak ve bunları uygulamak.	☆☆☆☆☆
42-		☆☆☆☆☆
43-		☆☆☆☆☆
44-		☆☆☆☆☆
45-		☆☆☆☆☆
Yıldızların sayısı 1'den (en az) 5'e (en fazla) kadar katkı seviyesini ifade eder		

Planlanan öğretim faaliyetleri, öğretim metodları ve AKTS iş yükü			
	Sayısı	Süresi (saat)	Sayı*Süre (saat)
Yüz yüze eğitim	0	0	0
Sınıf dışı ders çalışma süresi (ön çalışma, pekiştirme)	10	1	10
Ödevler	0	0	0
Sunum / Seminer hazırlama	5	1	5
Kısa sınavlar	0	0	0
Ara sınavlara hazırlık	0	0	0
Ara sınavlar	0	0	0
Proje (Yarıyıl ödevi)	0	0	0
Laboratuvar	15	2	30
Arazi çalışması	15	1	15
Yarıyıl sonu sınavına hazırlık	0	0	0
Yarıyıl sonu sınavı	0	0	0
Araştırma	0	0	0
Toplam iş yükü			60
AKTS			2.00

Değerlendirme yöntemleri ve kriterler		
Yarıyıl içi değerlendirme	Sayısı	Katkı Yüzdesi
Ara sınav	0	0
Kısa sınav	0	0
Ödev	1	40
Yarıyıl içi toplam		40
Yarıyıl içi değerlendirmelerin başarıya katkı oranı		40
Yarıyıl sonu sınavının başarıya katkı oranı		60
Genel toplam		100

Önerilen veya zorunlu okuma materyalleri	
Ders kitabı	Veteriner İç Hastalıklarında Klinik Muayene ve Tanı Yöntemleri (Editör: Prof. Dr. Yusuf GÜL) Veteriner İç Hastalıklarına Giriş (Hüseyin Yılmaz İmren)
Yardımcı Kaynaklar	Küçük Hayvanlarda Laboratuvar Testlerinin Yorumlanması ve Ayırıcı Tanı için Pratik Rehber (Çeviri Editörü: Prof. Dr. İhsan KELEŞ) Küçük Hayvan Klinik Teknikler (Doç. Dr. Akın KIRBAŞ - Doç. Dr. Şükrü DEĞİRMENÇAY - Doç. Dr. Mümin Gökhan ŞENOCAK) Küçük Hayvan Klinik Yöntemleri (Çeviri Editörü: Doç. Dr. Mustafa Aktaş)

Ders ile ilgili dosyalar

ASLI GİBİDİR
İsmail KARAKUŞ
Fakülte Sekreteri

8.4